

**КРАЇНИ-СУСІДИ.
ПОРІВНЯННЯ ЛЕКСИКИ
У ФРАНЦУЗЬКІЙ ТА ІСПАНСЬКІЙ МОВАХ**

Бачинська О. Б.

*студентка факультету іноземних мов
Тернопільського національного педагогічного університету
імені Володимира Гнатюка
м. Тернопіль, Україна*

Науковий керівник:

Пежинська О. М.

*кандидат філологічних наук, доцент кафедри
романо-германської філології
Тернопільського національного педагогічного університету
імені Володимира Гнатюка
м. Тернопіль, Україна*

Французька та іспанська є досить впізнаваними та складними мовами у світі. Перш за все, почнемо з визначення географічного положення Іспанії та Франції. Вони розташовані одна біля одної, розділені лише горами Піренеями. Очевидно, що ці дві країни повинні розділяти деякі подібні цінності – культурні, дипломатичні, історичні тощо. Будучи двома найпотужнішими королівствами ранньої сучасної епохи, Франція та Іспанія вели війни 24 роки (франко-іспанська війна) до підписання Піренейського договору в 1659 році. Тому можна стверджувати, що в Франції є велика кількість носіїв іспанської мови, оскільки там проживає багато іспанців, а в Іспанії багато вихідців із Франції, які володіють французькою.

Я твердо переконана, що найпоширенішою і характерною ознакою досліджуваних мов є словниковий запас, оскільки вчені довели, що в іспанській та французькій існує близько тисячі подібних слів [2]. Французька та іспанська мови виникли як діалекти давньоримської мови, тобто латини. Латинська вважається «матір'ю» групи романських мов, які входять до індоєвропейської мовної родини. Протягом століть вони розвивалися та еволюціонували в різні мови, розділені Піренейськими горами. Сучасна французька мова складніша з усіма її літерами, які часто не вимовляються, незрозумілою вимовою та неправильними дієсловами. Іспанську легше вивчати завдяки спрощеній орфографії та граматиці. Але в обох цих мовах є дуже багато подібної лексики.

Обидві вони є вишуканими мовами, які поєднані їм латинським корінням, які мають свої відмінності, різні культурні та мовні впливи, які їх сформували. Іспанська має багатство та міцність, французька – багатство та елегантність. Ці дві мови мають багато схожостей. Багато слів або однакові, або дуже схожі у написанні.

Наприклад: *bien* (фр.)/*bueno* (ісп.) – добре,
mal (фр.)/*malo* (ісп.) – поганий,
livre (фр.)/*libro* (ісп.) – книга,
espagnol (фр.)/*español* (ісп.) – іспанська,
français (фр.)/*francés* (ісп.) – французька,
amour (фр.)/*amor* (ісп.) – любов. [1]

Часто виникає запитання, чи може франкомовна людина зрозуміти мову іспаномовної людини іспанською? Оскільки вимова відрізняється, вони можуть зрозуміти якесь слово, але в цілому не зможуть зрозуміти контекст. Однак люди, які володіють однією з романських мов, швидше за все, будуть набагато легше опановувати другу романську мову, ніж тому, хто цього не знає, просто тому що значна частина структури першої мови переноситься на нову мову.

Завдяки класифікації французьких запозичень можна стверджувати, що більша їх частина припадає на побутову сферу (приблизно 58% слів). Запозичення з побутової сфери перейшли в іспанську, зберігши при цьому свою вимову. Наприклад: *rare* (фр.)/*rare* (ісп.) – тютюн. Зберігається вимова, але в деяких випадках змінюється орфографія, та навпаки – інколи зберігається орфографія з незначними змінами, але відрізняється вимова.

Наприклад: *porte*(фр.)/*puerta*(ісп.) – двері,
rouge (фр.)/*rojo* (ісп.) – червоний,
blanc(фр.)/*blanco*(ісп.) – білий,
aimer(фр.)/*amar*(ісп.) – любити,
respecter(фр.)/*respetar*(ісп.) – поважати,
ecrire(фр.)/*escribir*(ісп.) – писати,
lire(фр.)/*leer*(ісп.) – читати,
terre(фр.)/*tierra*(ісп.) – земля.
soleil(фр.)/*sol*(ісп.) – сонце.

Деякі слова французької мови перейшли в іспанську мову без змін.

Наприклад:

viable (фр.)/*viabile* (ісп.) – життєздатний,
gris(фр.)/*-gris*(ісп.) – сірий,
marrón(фр.)/*marron*(ісп.) – коричневий. [1]

Отже, іспанська та французька мови є досить подібними між собою у написанні, у вимові – спостерігаються певні відмінності. Такі порівняльні дослідження можна здійснювати між усіма романськими мовами, які належать до індоєвропейської сім'ї мов, основою яких є латинська мова.

Література:

1. Французькі запозичення в іспанській мові. Мінський державний лінгвістичний університет. Кафедра іспанської мови. Мінськ 2000 р. URL: <https://ua-referat.com/>.

2. Вікіпедія. Французько-іспанські відносини. URL: <https://uk.wikipedia.org/wiki>.